

Waterpotten uit Thailand

In noordwest Thailand beoefenen van oudsher vrijwel alle vrouwen het ambacht van pottenbakken. In de droge periode, wanneer de rijst oogst is binnengehaald, verdienen de vrouwen met pottenbakken een aanvullend inkomen. Oorspronkelijk voor eigen gebruik en verkoop op de lokale markt. Tegenwoordig is door de komst van plastic deze markt weggefallen. Door de oprichting van een coöperatie wordt de verkoop nu gezamenlijk geregeld, zij er ovens aangeschaft voor gezamenlijk gebruik en wordt de kennis onderling uitgewisseld. Zo wordt dit ambacht toch in stand gehouden én een inkomen verdiend.

De potten worden stuk voor stuk gemaakt volgens een oude traditie. De klei wordt gedroogd in de zon en vervolgens met een hamer tot poeder gemalen. De grove deeltjes worden uit de poeder gezeefd. Het overgebleven poeder wordt met water vermengd. Dit mengsel wordt verhit totdat het goed kneedbaar is. Op een lokaal gemaakt pottenbakkerswiel, dat wordt gedraaid met de voeten, vormen de handen de klei tot een waterpot. Deze uiteindelijke vorm wordt ongeveer een week in de zon gedroogd en tenslotte vier uur in de oven verhit op zo'n 800 graden. Daarna wordt eventueel met de hand een kleur aangebracht. De potten worden gebruikt in de kleur zwart of terracotta. De keramiek is poreus, waardoor de pot water opneemt. Doordat de wind er langs strijkt, blijft het water lekker koel. En wie dorst heeft, die pakt de waterschep. Daarom staat de waterpot symbool voor gastvrijheid en verwelkoming.